

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-106-00880

Den 8. november 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 1. november stillet følgende spørgsmål nr. 9 til L 12, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ida Auken (SF).

Spørgsmål nr. 9 (L 12)

Finder ministeren, at den eksisterende sårbarhedsvurdering er tilstrækkelig til at kunne tillade en generel regulering, jf. følgende citat fra Kammeradvokatens notat om analyse af EU-retlige rammer for arealregulering af husdyrbrug:

”Praksis vedrørende standardisering af habitatvurderingerne er restriktiv, men det er efter vores vurdering muligt, at vurderingen af næringsstofforurening fra arealanvendelsen i vidt omfang vil kunne basere sig på den generelle sårbarhedsdifferentierede regulering. Det skal dog kunne godtgøres, at denne regulering objektivt og på baggrund af bedste videnskabelige viden sikrer, at projekterne (dvs. navnlig gødningsanvendelsen) hverken i sig selv eller sammen med andre projekter vil have negative konsekvenser for Natura 2000-områdets integritet, ligesom reguleringen sikrer, at området opnår, bibeholder og bevæger sig mod gunstig bevaringsstatus.” (L 12 – bilag 3)?

Svar

Det skal bemærkes, at Kammeradvokatens udtalelse er afgivet i forbindelse med Husdyrreguleringsudvalget, der aktuelt pågår, og som ikke kun omhandler spørgsmålet om ammoniakpåvirkning af habitatområder.

Jeg finder imidlertid, at udsagnet også er relevant i forhold til reguleringen af ammoniak-udledningen. Efter min opfattelse er lovforslagets nye mere målrettede rammer for sårbarhedsvurdering i relation til husdyrbrugs påvirkning med ammoniak et stort skridt i retning af, at kommunerne kan basere deres habitatvurdering på, at den generelle regulering sikrer at områderne bevæger sig imod gunstig bevaringsstatus.

Det foreslåede beskyttelsesniveau i forhold til ammoniak er netop fastlagt på grundlag det bedst tilgængelige videnskabelige grundlag, og såfremt ammoniakpåvirkningen overholder dette beskyttelsesniveau, vil der ud fra den viden, vi har i dag, ikke være en skadesvirkning.

Det foreslåede skærpede beskyttelsesniveau vil således som altovervejende hovedregel være tilstrækkeligt til at kunne afgøre, om Natura 2000-områder kan blive påvirket væsentligt med ammoniak, og til at sikre at områderne bevæger sig imod gunstig bevaringsstatus.

Karen Ellemann

/

Jesper Olsen